

September – Händelser förknippade med prövningstidens slut

18 september – Dödsdömda

Sedan sändes brev med kurirer ut till alla kungens provinser, att man skulle utrota, döda och förgöra alla judar, unga och gamla, barn och kvinnor. – Ester 3:13

Det påbud som till sist kommer att skickas ut, riktat mot återstoden av Guds folk, kommer att vara mycket likt det som utfärdades av Ahasveros mot judarna.¹

När skyddet från människors lagar inte längre gäller dem som ärar Guds lag kommer en rörelse att uppstå samtidigt i olika länder, med syfte att förgöra dem. När tiden som angetts i påbudet närmar sig kommer människor i olika länder att samverka för att utrota den hatade sekten. Man kommer att besluta sig för att slå till en och samma natt, och att göra det beslutsamt för att en gång för alla tysta den röst som framför en avvikande mening och som kommer med tillrättavisningar.²

Påbudet kommer att utfärdas, att de måste bryta det fjärde budets sabbat och ära den första dagen, eller förlora sina liv. Men de kommer inte att ge efter och trampa på Herrens sabbat, för att istället ära något som påvemaktens instiftat. Satans här och onda människor kommer att omge dem och triumfera, eftersom det inte verkar finnas något sätt för dem att komma undan.³

När denna nödens tid kommer är varje människas fall avgjort. Det finns inte längre någon prövningstid och ingen nåd för de obotfärdiga. Guds folk har fått hans sigill. Denna lilla återstod, som inte kan försvara sig i den dödliga striden med de jordiska makter som organiserats av drakens här, gör Gud till sitt försvar. Påbudet har utfärdats av den högsta auktoriteten på jorden, att de ska tillbe vilddjuret och ta emot hans märke eller hotas av förföljelse och död.⁴

Jag såg de heliga lida svåra kval. De verkade vara omringade av jordens onda bebyggare. Allt verkade vara emot dem. Några började frukta att Gud till sist hade lämnat dem att dö för de onda människornas hand...

Det var en fruktansvärd, hemsk och plågsam stund för de heliga. De ropade dag och natt till Gud om befrielse. Av yttre omständigheter att döma fanns det ingen möjlighet för dem att komma undan. De onda hade redan börjat triumfera och ropade, "Varför räddar inte er Gud er ur våra händer? Varför far ni inte upp till himlen och räddar era liv?" Men de heliga lyssnade inte på dem.⁵

¹ Prophets and Kings, sid 605

² The Great Controversy, sid 635

³ Testimonies for the Church, band 1, sid 353, 354

⁴ Testimonies for the Church, band 5, sid 213

⁵ Early Writings, sid 283